

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év december hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**v é g z é s t :**

A zsarolás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tatai Városi Bíróság 4.B.27/2008/21. számú ítéletét és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 1.Bf.429/2008/5. számú végzését hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 4.150.- (négyezer-egyszázötven) forint bünygyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

**I n d o k o l á s**

A Tatai Városi Bíróság a 2008. július 4-én meghozott - és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 1.Bf.429/2008/5. számú végzése folytán 2009. február 9-én jogerőre emelkedett - 4.B.27/2008/21. számú ítéletével a terheltet zsarolás büntette (Btk. 323.§-ának (1) bekezdése és (2) bekezdésének b/ pontja) miatt 2 évi börtönbüntetésre, továbbá 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A megállapított tényállás a következő:

A „Serif” néven ismert K.G-nek tudomására jutott, hogy a sértett „Kisserif”-nek szólíttatja magát. Ezért közös ismerősükön keresztül üzent a sértettnek, hogy találkozzanak az egyik étteremben. K.G. egyébként úgy tudta, hogy a sértett 300.000 forinttal tartozik a terheltnek.

2006. április 26-án a sértett elment az étterembe, ahol K.G-n kívül jelen volt R.F. és a terhelt is. K.G. figyelmeztette a sértettet, hogy fejezze be a Kisserifezést, mert telibe veri, s adjon 300.000 forintot a terheltnek, aki ennek érdekében el fogja kísélni. A terhelt tisztában volt azzal, hogy neki a sértett nem tartozik, s úgy tudta, hogy a sértettnek a „Kisserif” név használatáért kell fizetnie. Így gondolta egyébiránt ezt a sértett is.

A sértett és a terhelt ezek után elhagyta az éttermet. A terhelt - K.G. felszólítására - autójából kivett egy pisztolynak látszó tárgyat, s beült a sértett mellé. Az inge alól elővéve megmutatta a sértett által pisztolynak hitt tárgyat, majd azt visszatette, s közölte a sértettel, hogy K.G. utasítása szerint mindenhová el kell őt kísélnie, s ha okoskodik, le kell lőnie.

A megfélemlített sértett megpróbált ismerőseitől pénzt szerezni, de nem járt sikerrel. Ezután mindketten visszamentek az étteremhez. Itt a terhelt felszólította a sértettet, hogy az arany nyakláncát és az óráját adja át. Ennek megtörténte után azokat bevitte az étterembe K.G-nek. Ezt követően valamennyien a szórakozóhelyhez mentek, ahol K.G. az ékszereket visszaadta a sértettnek azzal, hogy a 300.000 forintot másnap 11 óráig szerezze meg.

Másnap, 2006. április 27-én R.F. közvetítésével K.G. azt az utasítást adta a sértettnek, hogy 11 órára a pénzt vigye a temetőhöz, ahol azt a terhelt fogja átvenni.

A sértett ezen a napon 11:51-kor feljelentést tett a rendőrkapitányságon.

A terhelt a sértettet a pénzzel az autópálya levezető szakaszához rendelte. A sértett el is ment a megbeszélt helyre, közölve a terhelttel, hogy csak 100.000 forintot tudott szerezni. A terhelt azonban ezt nem vette át, mondván, hogy 300.000 forintot hozzon.

Ezt követően a sértett hívta telefonon a terheltet, s a terhelt azt az utasítást adta neki, hogy a buszmegállóhoz vigye a pénzt. A terhelt a találkozó színhelyén nem jelent meg.

A rendőrkapitányság a terheltet 2006. május 3-án őrizetbe vette.

Az eljáró bíróságok álláspontja szerint a terhelt zsarolási cselekménye befejezett büntettként értékelendő. A sértettet ugyanis - minthogy a fenyegetés hatására a pénzt helyettesítő értéktárgyainak átadására kényszerült - kár érte. Az a körülmény,

hogy a vagyontárgyait utóbb visszakapta, csupán a kár megtérülését jelentette.

A jogerős ügydöntő határozat ellen - védője útján - a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Álláspontja szerint a fegyver, illetve az annak látszó tárgy használatát a bizonyítás kétséget kizáróan nem igazolja, miként az aranytárgyak átvétele tekintetében is megalapozatlan és iratellenes a tényállás. Kizárt a kapcsolat az állítólagos pisztollyal való fenyegetés és az értéktárgyak átvétele között, de a terhelt közreműködése egyébként sem irányult károkozásra.

A felülvizsgálati indítvány értelmében a terhelt önként elállt a cselekmény befejezésétől, tekintettel arra, hogy a pénz átvételét saját elhatározásából tagadta meg. Így a zsarolás büntette kísérlete alóli felmentésének van helye.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1861/2009. számú nyilatkozatában - miként a nyilvános ülésen jelen lévő ügyész is - a megtámadott határozatok hatályban fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 423.§-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a bíróság jogerős ügydöntő határozatában rögzített tényállás az irányadó. Ebből következően a felülvizsgálati okok nem alapozhatók a tényállás támadására, sem olyan körülményekre, amelyeket a tényállás nem, vagy másként tartalmaz. Ekként a felülvizsgálati indítványnak azok az érvei, amelyek szerint a fegyver használata nincs kellően bizonyítva, illetőleg a tényállás az értékek átvételével kapcsolatosan iratellenes; kívül esnek a felülvizsgálat keretein.

A Btk. 323.§-ának (1) bekezdéséből kitűnően a zsarolás büntettét az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, s ezzel kárt okoz. A 4/2002. büntető jogegységi határozat értelmében pedig a zsarolás büntettének kísérlete mindaddig befejezetlen (s így lehetővé teszi az önkéntes elállást), amíg az erőszakos vagy fenyegető elkövetői magatartás miatt a passzív alany nem kényszerül a tettes akarata szerinti tevésre, nem tevésre vagy tűrésre.

A jelen ügyben az irányadó tényállás rögzíti, hogy a terhelt a sértettet élet elleni fenyegetést alkalmazva 300.000 forint kifizetésére, majd - mivel az említett pénzösszeg megszerzésére irányuló kísérletei eredménytelennek bizonyultak - nyakláncainak és karórájának átadására kényszerítette. Ennek kapcsán nem vitatható a jogtalan haszonszerzési célzat sem, hiszen a sértettel szemben támasztott igény, a „névhasználati díj” jogossága fel sem

merülhetett. Mindemellett a terhelt a sértett értéktárgyait nem időlegesen, hanem a véglegesség szándékával vette át. Az események a továbbiakban tőle függetlenül alakultak, nevezetesen az már K.G. döntése volt, hogy - a pénzhez ragaszkodva - az értéktárgyakat visszaadta a sértettnek, ilyen módon a kár megtérült.

Mindez pedig azt jelenti, hogy a terhelt a Btk. 323.§-a (1) bekezdésében írt és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő zsarolás büntetnének befejezett alakzatát valósította meg, következésképpen az önkéntes elállás fogalmilag kizárt.

A terhelt bűnösségének megállapítása tehát törvényes, ezért a Legfelsőbb Bíróság - nem adva helyt a felülvizsgálati indítványnak - a megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályukban fenntartotta.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 429.§-a (1) bekezdésének záró fordulatán, a fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés pedig a Be. 3.§-ának (4) bekezdésén, 416.§-a (4) bekezdésének b/ pontján, továbbá 418.§-ának (3) bekezdésén és 421.§-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. december 8.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Akác Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

írnok  
MV